

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1SŽa/13/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200703
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7011200703.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: T., štátnej príslušníčky Čínskej ľudovej republiky, bytom Q., zastúpená JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom, so sídlom ul. Cyrila a Metoda 4, Rožňava, proti žalovanému: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Košice, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Úrad hraničnej a cudzineckej polície MV SR, so sídlom Trieda SNP 35, Košice, o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 30.3.2011, č. UHCP-PO-CP-KE-KP-22-044/2011, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. marca 2012, č. k. 6S/83/2011-25, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/83/2011-25 zo dňa 22. marca 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu, ktoré nadobudlo právoplatnosť, pretože sa stalo právoplatným v dôsledku oneskorene podaného riadneho opravného prostriedku. Preto toto rozhodnutie nie je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu pre nevyčerpanie riadneho opravného prostriedku, ktorý sa preň pripúšťa.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie. Uviedla, že navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP a vec vrátiť OS na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadala priznať náhradu všetkých trov konania. Odvolanie podala z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) OSP. Podľa jej názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa jej názoru by bol postup súdu v súlade s ust. 247 ods. 2 OSP len, ak by žalobkyňa nevyužila riadne opravné prostriedky. Tá však podala odvolanie, ktoré správny orgán vyhodnotil ako podané oneskorene. V súlade s § 60 správneho poriadku je odvolací orgán povinný preskúmať aj oneskorené odvolanie, z toho

hľadiska či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Žalovaný vo svojom oznámení len konštatoval, že neexistujú dôvody na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z vlastného podnetu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril listom z 23.5.2012. Podľa jeho názoru odvolanie žalobkyne, ktoré bolo podané až po tom, ako napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nemožno akceptovať ako odvolanie podané v zmysle § 54 ods. 2 správneho poriadku, nakoľko bolo podané po lehote. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že odvolací orgán vo svojom oznámení len konštatoval, že neexistujú dôvody na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, pretože odvolací orgán sa týmito skutočnosťami zaoberal. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti bolo vydané v súlade s platnou legislatívou. Uznesenie krajského súdu preto považoval za zákonné a správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 OSP).

Podľa § 247 ods. 3 OSP môže byť predmetom preskúmania za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 2.8.2011 domáhala preskúmania právoplatného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. UHCP-PO-CP-KE-KP-22-044/2011 z 30.3.2011, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky. V predmetnom rozhodnutí bola žalobkyňa riadne poučená, že proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia a že rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie vydané žalovaným je prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu, voči ktorému je prípustné odvolanie. Toto rozhodnutie nie je preskúmateľné v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP, pretože nespĺňa predpoklad uvedený v ustanovení § 247 ods. 2 OSP, teda že nejde o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Napadnuté rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov. Predmetné rozhodnutie sa stalo právoplatným a žalobkyňa až následne, po lehote, podala odvolanie. Takéto podanie odvolania nepovažuje odvolací súd za riadne vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov, práve preto, že bolo podané oneskorene. Podľa druhej hlavy piatej časti OSP by bolo preskúmateľné až rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu, ktoré by ten vydal, ak by žalobkyňa podala svoje odvolanie včas.

Žalobkyňa nenamieta včasnosť podania odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu, ale poukazuje na doplnenie svojej žaloby, ktorým okrem toho, že napáda prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, vyčíta odvolaciemu správnu orgánu, že v oznámení zo dňa 20.6.2011 druhostupňový správny orgán len konštatuje, že neexistujú dôvody na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z vlastného podnetu.

Ako účastníčka správneho konania namieta, že bola ukrátená na svojich právach.

Táto odvolacia námietka nebola podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu. Žalobkyňa nebola ukrátená na svojich právach, pretože žalovaný postupoval v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku.

Podľa § 60 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania lebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Zo zákona výslovne vyplýva povinnosť odvolacieho orgánu preskúmať i oneskorené odvolanie (posledná novela Správneho poriadku zrušila túto povinnosť vo vzťahu k neprípustnému odvolaniu).

Oneskoreným odvolaním je také, ktoré je prípustné (§ 53 Správneho poriadku), avšak bolo podané účastníkom konania po uplynutí odvolacej lehoty (§ 54 ods. 2 Správneho poriadku) alebo lehoty podľa § 54 ods. 3, resp. bolo podané včas, ale na nepríslušnom orgáne a prvostupňovému orgánu (§ 54 ods. 1) bolo doručené až po uplynutí zákonnej lehoty.

V prvom rade treba zdôrazniť, že oneskorene podané odvolanie v správnom konaní je procesným úkonom, ktorý nie je spôsobilý vyvolať právne účinky ako riadne odvolanie (§ 55), nemá preto schopnosť zabrániť tomu, aby napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť.

Ak odvolací orgán zistí, že tu nie sú dôvody pre uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku, vyrozumie o tejto skutočnosti účastníka konania, ktorý podal oneskorené odvolanie listom (Správny poriadok po poslednej novele už neupravuje povinnosť odvolacieho orgánu zamietnuť oneskorené odvolanie rozhodnutím).

Druhostupňový správny orgán preto postupoval správne, keď listom (oznámením) takúto skutočnosť oznámil žalobkyňi ako účastníčke správneho konania.

Odvolacie námietky žalobkyne neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, ktorým krajský súd zastavil konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 a § 250ja ods. 3 veta OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.